

Ακρόπολη '88

Παγκόσμια Εκδήλωση για την Ειρήνη

Το μάρμαρό σου
λευκό περιστέρι της Ειρήνης.
Οι αρμοί σου
στεριωμένοι μ' ανθρώπινη αλυσίδα.
Το πνεύμα σου
σύμβολο ακατάλυτο της ύπαρξής μας.
Και η κραυγή σου
προσταγή στη φωτιά και στον άνεμο.

Ύμνος στον ύμνο το τραγούδι μας
Ωδή στην Ωδή η προσευχή μας.

Το ποίημα «Ακρόπολη '88» το απήγγειλε
στις 8 Αυγούστου 1988, από το βράχο
της Ακρόπολης, η αξέχαστη ηθοποιός Αλέκα Κατσέλη,
στην παγκόσμια εκδήλωση που έγινε για την Ειρήνη,
«Έκκληση στην Ακρόπολη».

28η Οκτωβρίου 1940

Ἡρωες, ἡ Τιμὴ σε Σας ἀνήκει!
Στῆς Πίνδου τὶς τρισένδοξες τὶς ράχες
παλεύοντας κερδίσατε τὶς μάχες
ποὺ χάραξαν τὸ δρόμο γιὰ τὴ Νίκη.

Κατατρεγμένοι σκόρπισαν οἱ λύκοι,
δεν ἀντέξαν στὴ φλόγα τῆς ψυχῆς Σας,
στὴ λεβεντιὰ, στὸ Πνεῦμα τῆς Φυλῆς Σας.
Ἡρωες, ἡ Τιμὴ σε Σας ἀνήκει!

Ἰπέροχες θυσίες δίχως λήθη
στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, στοὺς αἰῶνες,
πνευματικοὶ θα στέκουν Παρθενῶνες
τ' ἀληθινὸ νὰ λένε παραμῦθι.

Χρυσές τῆς Ἱστορίας μας σελίδες
κορφές ψηλές τοῦ Κόσμου κι Ἡλιαχτίδες!

e-mail (εικονική επικοινωνία)

Διαβάζω
και ξαναδιαβάζω το γράμμα σου
στην οθόνη του υπολογιστή μου
με την υπέροχη
την προ-επιλεγμένη
καλλιτεχνική του γραφή.

Προσπαθώ
μα δε μπορώ
ν' αναπαραστήσω την εικόνα σου
την ώρα της γραφής.
Δε μπορώ στις γραμμές ανάμεσα
να συλλάβω
μια γκριμάτσα στο πρόσωπό σου
ένα σκάσιμο των χειλιών σου σε χαμόγελο
μια στιγμιαία ρυτίδα στο μέτωπό σου.

Τα γράμματα
ίδια, απαράλλαχτα
σ' όλη τη διαδρομή τους
αριστοτεχνικά αποτυπωμένα
θαρρείς στρατιώτες
σ' αυστηρή, πειθαρχημένη στάση,
παγωμένη εικόνα παρέλασης.

Προσπαθώ
μα δε μπορώ
στις γραμμές ανάμεσα
το τρέμουλο να νιώσω του χεριού σου
όταν μου γράφεις τις λέξεις
«σ' αγαπώ»
«θα 'θελα να 'χα φτερά
κοντά σου να πετάξω».

Προσπαθώ
μα δε μπορώ
τ' άγγιγμα να «νιώσω» της ψυχής σου
ν' «ακούσω» δε μπορώ
το χτύπο της καρδιάς σου.

Θυμάμαι
το παλιό, το πρώτο σου το γράμμα
με μισοσβησμένες τις τελευταίες λέξεις
μου 'πες απ' τα δάκρυα πως ήταν
που 'τρεξαν απ' τα μάτια σου.

Φοβάμαι
τον καινούργιο κόσμο της αποξένωσης
με τις «φορεσιές» των γραμμάτων
της προ-επιλεγμένης καλλιτεχνικής γραφής.

Κι αν το χέρι μου τρέμει
στην ψηφιακή μου απάντηση
κι αν τρέχουν δάκρυα απ' τα μάτια μου
ο υπολογιστής μου τ' αποσβήνει,
πλεονέκτημα κι αυτό
για το ευπώλητο του προϊόντος.

Γυναίκα

Το θάμα είσαι της Δημιουργίας
του ήλιου το χρυσό το φως
είσαι ζωής το άρωμα κι ανθός
διπλός, τριπλός καθρέφτης της μαγείας.

Πηγή αγάπης, έρωτα και νοσταλγίας
της καρδιάς μας λαμπρό είσαι τ' αστέρι
και της ζωής μας το γλυκό το ταίρι.
Μάνα του Χριστού, βίος Παναγίας.

Στη μεγάλη του κόσμου την πορεία
πλάτυνες ορίζοντες, άνοιξες και δρόμους
στο σπίτι, στη δουλειά, στην ιστορία
έσπειρες, θέρισες και χάραξες και νόμους.

Με Σένα πάντα ονειρεύομαι
ανοίγω τα φτερά μου και πετάω
γλυκό κρασί, πικρό ψωμί το γεύομαι
για Σένα ζω, για σε καρδιοχτυπάω.

Χαίρε Γυναίκα, χαίρε αγαπημένη
η καρδιά μας αιώνια σε Σε δοσμένη.